UOHSX00MDPHF

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0177/2025/DI
Číslo jednací: ÚOHS-02198/2026/164

Brno 19. 1. 2026

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře sp. zn. POK004/22, č. j. UPDI-3034/22/UM, ze dne 21. 9. 2022, ve věci spáchání přestupku podle § 51 odst. 4 písm. v) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, podal účastník řízení, obviněný, společnost **České dráhy, a.s.,** se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČO 70994226, jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a na návrh rozkladové komise

rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře sp. zn. POK004/22, č. j. UPDI-3034/22/UM, ze dne 21. 9. 2022

r u š í m a věc **v r a c í m**

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Relevantní procesní vývoj

1. Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále též „**ÚPDI**“)[1] zahájil dne 23. 6. 2020 u společnosti České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČO 70994226 (dále též „**účastník řízení**“) státní dozor podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, jehož předmětem bylo mimo jiné plnění povinností podle § 42a až § 42c zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon o dráhách**“).

2. ÚPDI mimo jiné zjistil, že účastník řízení je provozovatelem celostátní dráhy mezi železničními stanicemi Praha Vršovice – seřaďovací nádraží a Praha Jih a dále v obvodech železničních stanic Praha Jih, Bohumín a Děčín, hlavní nádraží (dále též „**dotčené úseky celostátní dráhy**“). Účastník řízení provozoval též drážní dopravu, která nesloužila výhradně k zajištění provozování této dráhy.

3. Na základě zjištěných skutečností ÚPDI zahájil řízení o přestupku vedené pod sp. zn. POK004/22.

4. ÚPDI dále zjistil, že účastník řízení vlastní pozemky v obvodu dráhy dalších železničních stanic (dále též „**dotčené pozemky**“), které užívá Správa železnic, státní organizace, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále též „**Správa železnic**“). Ve vztahu k těmto dotčeným pozemkům účastník řízení vystavil Správě železnic faktury z titulu bezdůvodného obohacení, což ÚPDI vyhodnotil jako výpočet ceny za užití dráhy, tedy vykonání hlavní činnosti provozovatele dráhy.

5. Rozhodnutím ze dne 21. 9. 2022, č. j. UPDI-3034/22/UM, sp. zn. POK004/22 (dále též „**prvostupňové rozhodnutí**“)[2], ÚPDI uznal účastníka řízení, jako provozovatele celostátní dráhy mezi železničními stanicemi Praha Vršovice seř. n. (odj. skupina) a Praha Jih, v obvodech železničních stanic Bohumín, Děčín hl. n. a Praha Jih, a dále jako provozovatele celostátní a regionální dráhy v rozsahu pozemků v obvodu dráhy v ostatních železničních stanicích, vinného tím, že v rozporu s § 42c odst. 1 zákona o dráhách v období od 15. 1. 2020 do 13. 7. 2022 nezřídil odštěpné závody, prostřednictvím kterých měl povinnost provozovat drážní dopravu odděleně od provozování dráhy, neboť provozoval zároveň celostátní dráhu i drážní dopravu, která neslouží výhradně k zajištění provozování dráhy, čímž spáchal přestupek podle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách, za což byla účastníku řízení uložena podle § 51 odst. 10 písm. d) zákona o dráhách pokuta ve výši 1 000 000 Kč.

6. Dne 5. 10. 2022 podal účastník řízení proti všem výrokům prvostupňového rozhodnutí včasný rozklad.[3] Předseda ÚPDI rozhodnutím ze dne 3. 11. 2022, č. j. UPDI-3553/22/KP,

---

[1] Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, se sídlem Myslíkova 171/31, 110 00 Praha 1, byl s účinností od 1. 1. 2024 zrušen dle čl. X odst. 1 zákona č. 464/2023 Sb., kterým se mění a ruší některé zákony v souvislosti se zrušením Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře. Dle čl. X odst. 2 téhož zákona přešla působnost Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. V ust. čl. X odst. 10 části věty za středníkem téhož zákona je stanovena právní fikce, že dosavadní úkony Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře se považují za úkony Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

[2] Dokument č. 17 spisu sp. zn. POK004/22.

[3] Dokument č. 18 spisu sp. zn. POK004/22.

sp. zn. POK004/22 (dále též „**druhostupňové rozhodnutí**“), rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

7. Účastník řízení následně napadl druhostupňové rozhodnutí žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 13. 2. 2024, č. j. 15 A 108/2022-90.

8. Proti výše uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze podal účastník řízení kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 12. 2025, č. j. 9 As 90/2024-80 (dále též „**rozsudek NSS**“) tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2024, č. j. 15 A 108/2022-90 a druhostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) k dalšímu řízení.

9. Nejvyšší správní soud shledal, že účastník řízení se nestal provozovatelem dráhy na základě požadování plateb za užívání dotčených pozemků Správou železnic (požadování plateb z titulu bezdůvodného obohacení nenaplňuje znak činností při sjednávání a výpočtu ceny a výběrem platby za užití dráhy podle § 2 odst. 12 zákona o dráhách) a provozovatelem dráhy je tak pouze v rozsahu dotčených úseků celostátní dráhy.

10. Věc se tedy vrátila do stádia řízení o rozkladu, když o tomto rozkladu nyní rozhoduje předseda Úřadu. V tomto dalším řízení je Úřad vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyřčeným v rozsudku NSS.

II. Rozklad

11. Podstatu rozkladu tvoří námitky, že vlastnictví ani pronájem pozemků pod dráhou nepředstavuje provozování dráhy a že cena fakturovaná Správě železnic za užití pozemků účastníka řízení není cenou za užití dráhy ve smyslu zákona o dráhách.

12. Účastník řízení má dále za to, že s ním ÚPDI souhlasí v tom, že účastníkem řízení realizovaný postup směřující ke změně kategorie dráhy představuje úsilí, které je způsobilé liberovat účastníka řízení z odpovědnosti za přestupek, na druhou stranu však ÚPDI dostatečně neověřil, zda toto úsilí účastník řízení v kvalifikovaném rozsahu vyvinul.

13. Účastník řízení namítá též nesprávné posouzení jeho majetkových poměrů pro stanovení výše pokuty. Účastník řízení uvádí, že ÚPDI vzal v úvahu jen aktiva účastníka řízení, nikoliv i pasiva, resp. jen celkové výnosy neoproštěné od nákladů. Tržby z jízdného v důsledku epidemie covid-19 výrazně poklesly, což ÚPDI rovněž nezohlednil.

14. V petitu rozkladu účastník řízení navrhuje předsedovi ÚPDI, aby prvostupňové rozhodnutí zcela zrušil a řízení zastavil. Pokud se tak nestane, účastník řízení předsedu ÚPDI žádá, aby prvostupňové rozhodnutí zrušil a řízení zastavil v rozsahu, v jakém se týká dotčených pozemků účastníka řízení a ve zbývajícím rozsahu, aby předseda ÚPDI věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. V případě, že ani to předseda ÚPDI neučiní, účastník řízení žádá, aby předseda ÚPDI napadené rozhodnutí změnil a pokutu snížil výrazně blíže k dolní sazbě.

III. Řízení o rozkladu

15. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“), a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem správnímu orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

16. Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal soulad řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo s právními předpisy. Napadené rozhodnutí jsem podle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“), přezkoumal v plném rozsahu, přičemž jsem dospěl k závěrům uvedeným v dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. Přezkum napadeného rozhodnutí

17. Vzhledem k tomu, že prvostupňové rozhodnutí s ohledem na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu ruším a věc vracím Úřadu k novému projednání, budu se v souladu se zásadou hospodárnosti a rychlosti řízení rozkladovým námitkám účastníka řízení věnovat pouze stručně, a to zejména těm, které mohou mít význam pro pokračující řízení.

18. V této souvislosti též uvádím, že odpověď na základní námitky rozkladu v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související.[4]

19. Rozsudkem NSS byly fakticky vypořádány hlavní rozkladové námitky, tedy že vlastnictví ani pronájem pozemků pod dráhou nepředstavuje provozování dráhy a že cena fakturovaná Správě železnic za užití dotčených pozemků účastníka řízení není cenou za užití dráhy ve smyslu zákona o dráhách. Nejvyšší správní soud totiž shledal, že účastník řízení se nestal provozovatelem dráhy na základě požadování plateb za užívání dotčených pozemků Správou železnic a ve vztahu k těmto pozemkům tedy nenaplnil znaky přestupku dle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách spočívajícího v nezřízení odštěpného závodu dle § 42c odst. 1 zákona o dráhách. Nejvyšší správní soud např. v bodě 43 daného rozsudku uvedl: „*Jestliže stěžovatelka fakturovala Správě železnic platby z titulu bezdůvodného obohacení, protože Správa železnic využívala pozemky v jejím vlastnictví, nejedná se o výpočet ceny či výběr platby za užití dráhy ve smyslu § 2 odst. 12 zákona o dráhách a čl. 31 až 37 směrnice č. 2012/34/EU* […] *Nejvyšší správní soud proto nemohl přisvědčit závěru, že požadování plateb z titulu bezdůvodného obohacení naplňuje znak činností při sjednávání a výpočtu ceny a výběrem platby za užití dráhy podle § 2 odst. 12 zákona o drahách.*“ Prvostupňové rozhodnutí tak v tomto ohledu stojí na nesprávném právním posouzení věci a je nutné jej (i s ohledem na formulaci jednoho výroku o vině a trestu) zrušit a věc vrátit orgánu první správní stolice k novému projednání.

20. V bodě 47 rozsudku NSS pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že přestupek spočívající v nezřízení odštěpných závodů účastník řízení spáchal ve vztahu k úsekům celostátní dráhy, kde byl prokazatelně provozovatelem dráhy (na základě prohlášení o dráze) a současně dopravcem. Nejvyšší správní soud v daném bodě rozsudku též uvádí, že jen a pouze k těmto úsekům celostátní dráhy tížila účastníka řízení povinnost zřídit odštěpný závod a že „[s]*hora vyřčené závěry mají vliv na šíři vytýkaného přestupkového jednání a ve svém důsledku i výši uložené pokuty.*“

21. Správní orgán prvního stupně tedy v novém projednání věci posoudí znovu právní otázku spáchání přestupku ve vztahu k dotčeným úsekům celostátní dráhy, včetně toho, zda byl dán liberační důvod dle § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, který účastník řízení spatřuje ve

[4] Srov. blíže např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2025, č. j. 8 As 93/2024-52, ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014, č. j. 1 Afs 88/2013-66.

svém postupu směřujícím ke změně kategorie dráhy. Následně se prvostupňový orgán bude zabývat otázkou uložení správního trestu.

22. K námitce ve vztahu k uložené pokutě, že ÚPDI posoudil majetkové poměry účastníka řízení neadekvátně, když vzal v úvahu pouze aktiva a nikoliv pasiva účastníka řízení, uvádím, že Nejvyšší správní soud se k této otázce opakovaně[5] vyjádřil a např. v bodě 72 rozsudku ze dne 31. 3. 2025, č. j. 8 As 178/2023-51 uvedl, že: „[…] *nevidí důvod pro to, aby správní orgány měly při posuzování majetkových poměrů účastníka řízení brát v potaz i jeho pasiva. V případě řádně vedeného účetnictví se totiž aktiva musí rovnat pasivům. Jedná se o vyjádření charakteru majetku (aktiva) a vyjádření zdrojů majetku (pasiva), kdy tato vyjádření představuj ve svém souhrnu stejné částky.*“ Tuto námitku tak považuji za nedůvodnou.

V. Závěr

23. Jsa vázán závazným právním názorem vysloveným v rozsudku NSS, shrnuji, že účastník řízení se nestal provozovatelem dráhy na základě toho, že po Správě železnic požadoval platbu z titulu bezdůvodného obohacení ke svým pozemkům. Ve vztahu k těmto dotčeným pozemkům tedy nenaplnil znaky přestupku dle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách spočívajícího v nezřízení odštěpného závodu dle § 42c odst. 1 zákona o dráhách. V tomto rozsahu napadené rozhodnutí stojí na nesprávném právním hodnocení a nemůže obstát. Účastník řízení spáchal předmětný přestupek pouze ve vztahu k dotčeným úsekům celostátní dráhy, kde byl prokazatelně provozovatelem dráhy a zároveň byl provozovatelem drážní dopravy, která neslouží výhradně k zajištění provozování dráhy, což jsou skutečnosti, které ani účastník řízení nerozporuje.

24. Úřad bude v rámci nového projednání věci vycházet ze shora uvedených závěrů, které mají vliv na šíři vytýkaného přestupkového jednání a ve svém důsledku i na otázku uložení správního trestu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

[5] Viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2025, č. j. 8 As 178/2023-51 a ze dne 18. 9. 2025, č. j. 4 As 74/2025-45.

Obdrží
České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČO 70994226

Dotčený orgán:
Drážní úřad, Bělehradská 222/128, 120 00 Praha 2, IČO 61379425

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy